

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200665
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1018200665.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. (spravodajkyňa) a JUDr. Ingridy Hudecovej, v právnej veci žalobcu: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., adresa na doručovanie: A. F. XXX, XXX XX E., proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, 2. odvolacej disciplinárnej komisie, č. 2 ODK 5/2017-74 zo dňa 06.02.2018, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, 2. odvolacej disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. 2 ODK 5/2017-74 zo dňa 06.02.2018 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

II. Súd priznáva žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody napadnutého rozhodnutia

1. Rozhodnutím žalovaného, 4. disciplinárnej komisie, č. 4 DK 4/2016-184 zo dňa 13.01.20217 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol žalobca uznaný vinným, že ako prokurátor na Okresnej prokuratúre v Prievidzi:

„1) v období od 14.07.2015 do 16.05.2016 v pridelených trestných veciach sp. zn. 1 Pv 668/15/3307, 1 Pv 821/15/3307, 2 Pv 79/15/3307, 1 Pv 680/15/3307, 2 Pv 616/15/3307 a 2 Pv 642/15/3307, v ktorých vykonával prokurátorský dozor, nesplnil pokyn krajskej prokuratorky Trenčín por. č. 1/2010 o správovej povinnosti v trestných veciach a napriek tomu, že od začatia trestného stíhania uplynulo viac ako 6 mesiacov a nepredložil okresnému prokurátorovi správu pre Krajskú prokuratúru Trenčín podľa článku 1 písm. b) a článku 3 ods. 1 Pokynu krajskej prokuratorky Trenčín por. č. 1/2010 z 25. 05. 2010 o nariadení správovej povinnosti v trestných veciach.

2) v trestnej veci 1 Pv 1206/12/3307, od pridelenia dňa 20.08.2014 nevykonal žiadnu previerku vyšetrovacieho spisu, ani neusmernil vyšetrovatelku pokynom a návrh na podanie obžaloby, ktorý mu bol predložený po skončení pracovnej neschopnosti dňa 08.08.2016, nevybavil v lehote 14 dní ani nepožiadal o predĺženie lehoty, ale pokynom zo dňa 17.08.2016 vydaným podľa § 230 ods. 2 písm. a) Tr. poriadku, ktorý predložil kancelárii až dňa 26.08.2016 a expedovaný bol 30.08.2016 nedôvodne zaslal vyšetrovací spis vyšetrovatelke s tým, že chýba 3. zväzok vyšetrovacieho spisu, čo však nebola pravda, v dôsledku čoho návrh na podanie obžaloby bol vybavený až dňa 08.09.2016, teda po 32 dňoch, čím nesplnil povinnosti vyplývajúce z Pokynu krajskej prokuratorky v Trenčíne por. č. 2/2012 z 09.01.2012 o

určení lehôt prokurátora na postup v trestnom konaní, v opatrení č. 31 krajskej prokurátorky Trenčín zo 07.10.2015 a v opatrení okresného prokurátora Prievidza č. 4 z 25.11.2015, teda

v bode 1) porušil základné povinnosti prokurátora uložené mu ustanovením § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, podľa ktorých je prokurátor povinný plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy SR, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov ako aj úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom,

v bode 2) porušil základné povinnosti prokurátora uložené mu ustanovením § 26 ods. 1 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prietahov,

čím sa dopustil v bode 1., 2. disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov,

za čo sa mu ukladá podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov zníženie základného platu o 10 % na 2 mesiace.“

2. Na podklade žalobcom podaného odvolania žalovaný rozhodoval v odvolacom konaní a vydal rozhodnutie žalovaného, 2. odvolacej disciplinárnej komisie, č. 2 ODK 5/2017-74 zo dňa 06.02.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým podľa § 211 ods. 3 s poukazom na § 211 ods. 8, § 216 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v relevantnom znení (ďalej len „zákon o prokurátoroch“) za použitia § 319 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v relevantnom znení (ďalej len „TP“) odvolanie žalobcu zamietol, pretože nebolo dôvodné a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že prvostupňové rozhodnutie považuje za zákonné, dostatočne odôvodnené a plne sa s ním stotožnil, a to aj čo do druhu a výšky uloženej sankcie.

3. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí s odvolacími námietkami vysporiadal tak, že povinnosť dozorujúceho prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza podávať správy v jednotlivých trestných veciach nebola založená len na istých zvyklostiach, ako tvrdil žalobca - odvolateľ, ale táto povinnosť bola opakovane obsahom pracovných porád vedených okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Prievidza, na ktorých bola opatreniami okresného prokurátora delegovaná na jednotlivých dozorujúcich prokurátorov. V priebehu disciplinárneho konania neboli ustálené žiadne objektívne okolnosti, ktoré by prokurátorovi – žalobcovi bránili v stanovených lehotách plniť správovú povinnosť, resp. vybaviť vec spracovaním obžaloby. Podľa žalovaného tieto následky nekonania dozorujúceho prokurátora vznikli v príčinnej súvislosti s jeho nerešpektovaním príslušnej právnej úpravy vrátane interných predpisov a pokynov.

4. Žalovanému sa javilo ako rozporuplné tvrdenie žalobcu - odvolateľa, že mal vytvorenú dostatočnú predstavu o vyšetrení so skutočnosťou, že nedokázal spracovať obžalobu v stanovenej lehote a akousi kamuflážou v podobe vrátenia vyšetrovacieho spisu, z dôvodu jeho neúplnosti, sa snažil túto lehotu predĺžiť. Žalovaný ozrejmil, že lehota 32 dní, uvedená vo výrokovej vete prvostupňového rozhodnutia, zahŕňa obdobie od 08.08.2016, teda od ukončenia práceneschopnosti žalobcu, do 08.09.2016, do dňa, keby bol vybavený návrh na podanie obžaloby v trestnej veci pod sp. zn. 1 Pv 1206/12/3307; a teda v tejto lehote nie je zahrnuté obdobie od 04.08.2016, od nápadu návrhu na podanie obžaloby, do 08.08.2016, do nástupu žalobcu do služby po ukončení práceneschopnosti. Ďalej žalovaný v napadnutom rozhodnutí k odlišnej úprave lehoty na vybavenie návrhu na podanie obžaloby v rôznych obvodoch krajských prokuratúr uviedol, že v zmysle § 42 a § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v relevantnom znení (ďalej len „zákon o prokuratúre“) je autonómny oprávnením krajského prokurátora upraviť lehoty na vybavenie návrhov policajtov, čo krajská prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín využila pri vydaní pokynu por. č. 2/2012 zo dňa 09.01.2012 (ďalej len „pokyn KP TN č. 2/2012“). Žalovaný ohľadom následkov inštitútu zahľadania dodal, že aj podľa ustálenej judikatúry, skutočnosť, že sa na páchatela hľadá, ako keby nebol odsúdený, teda ako keby bolo jeho právoplatné odsúdenie zahladené, neznamená, že by sa na páchatela mohlo hľadiť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený vôbec nestal (a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 543/2014 z 18.09.2014).

II. Správna žaloba

5. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.04.2018, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 02.05.2018, domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia (ktoré uviedol, že mu bolo doručené dňa 13.03.2018) podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinného do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“, v nadväznosti na § 493e SSP v aktuálnom znení), spolu so zrušením prvostupňového rozhodnutia, a aby vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie prvostupňovému správneému orgánu. Žalobca namietal nedostačujúce zistenie skutkového stavu žalovaným, ako aj rozpor skutkového stavu, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia, s administratívnymi spismi. Podľa žalobcu závery uvedené v opise skutku kvalifikované ako disciplinárne previnenie nenapĺňajú zákonné znaky tohto previnenia. Konaním odvolacej disciplinárnej komisie žalovaného došlo k porušeniu základnej ústavnej zásady rovnakého zaobchádzania, rovnako tak došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania podľa § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 10 a ods. 12 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“), ktoré možno použiť aj na disciplinárne konanie.

6. Podľa žalobcu pokynom krajskej prokurátorky v Trenčíne sp. zn. 1/2010 z 25.05.2010 (ďalej len „pokyn KP TN č. 1/2010“) ohľadom správovej povinnosti voči krajskej prokuratúre bola uložená povinnosť podávať správy okresnému prokurátorovi, a nie prokurátorovi okresnej prokuratúry. Išlo len o zvyklosť, že prokurátor okresnej prokuratúry vypracoval koncept správy pre krajskú prokuratúru, ktorú následne podpisoval a podával okresný prokurátor, pričom povinnosť vypracovať koncept tejto správy prokurátorovi okresnej prokuratúry neukladal žiaden všeobecne záväzný a ani vnútro-rezortný predpis. Žalobca preto nemohol byť subjektom disciplinárneho previnenia uvedeného v bode 1 výroku prvostupňového rozhodnutia.

7. Ďalej žalobca uviedol, že ak teda navrhovateľ ako aj disciplinárne komisie žalovaného oboch stupňov tvrdia, že povinnosť podať správu krajskej prokuratúre okresný prokurátor delegoval na svojich podriadených prokurátorov okresnej prokuratúry na pracovných poradách dňa 09.05.2013, 28.5.2013, 25.06.2013 (pričom 09.05.2013 porada nebola, ale bola 30.04.2013), ako aj písomnými opatreniami z porady, ktoré mu mali byť zaslané e-mailovou poštou dňa 25.11.2014 a 30.06.2015, tak v danom prípade žalobca nemohol porušiť pokyn krajskej prokurátorky, ktorým nariadila správovú povinnosť okresnému prokurátorovi, ale opatrenie okresného prokurátora, ktorým túto povinnosť delegoval na žalobcu. Vo výroku prvostupňového rozhodnutia sa uvádza, že žalobca nesplnením správovej povinnosti porušil pokyn krajskej prokurátorky, čo je rozporné s obsahom odôvodnenia rozhodnutia, z ktorého je zrejmé, že žalobca porušil opatrenie okresného prokurátora, čo mu však nebolo kladené za vinu. Z uvedeného je zrejmé, že výrok prvostupňového rozhodnutia je zjavne rozporný s odôvodnením rozhodnutia.

8. Žalobca dal do pozornosti, že disciplinárnym previnením môže byť jedine také porušenie alebo nesplnenie povinnosti prokurátorom, ktoré vyvolalo nejaký škodlivý následok. Je vecou autonómneho rozhodnutia prokurátora, ktorý z prostriedkov uvedených v § 230 TP v rámci dozoru využije. Voľba vhodného prokurátorského opatrenia je pritom výsledkom rozhodovacej činnosti prokurátora, jeho právneho názoru na vec, pričom za právny názor nie je možné niekoho disciplinárne postihnúť, a to aj v prípade jeho nesprávnosti, čo nebolo preukázané. Opatrením z pracovnej porady zo dňa 27.10.2015, ktoré bolo písomne doručené prokurátorom okresnej prokuratúry v Prievidzi dňa 04.11.2015, okresný prokurátor nariadil prvú previerku spisu vykonať najneskôr po doručení uznesenia o vznesení obvinenia a následne každé 3 mesiace, prípadne najneskôr 3 mesiace po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania. Dovtedy neexistoval žiaden predpis, ktorý by nariaďoval vykonávanie previerok vyšetrovacieho spisu. Žalobca poukázal na to, že v prípravnom konaní je bežná situácia, keď vyšetrovateľ vo veci nemôže konať, lebo napríklad čaká na výsledky právnej pomoci z cudziny alebo na výsledky znaleckého dokazovania, ktoré v niektorých prípadoch trvajú aj rok a dlhšie. V takýchto prípadoch by okresný prokurátor vykonával previerky zbytočne, nezmyselne a nemohol by sa náležite venovať svojej práci.

9. Žalobca ďalej podotkol, že po pridelení spisu 1 Pv 1206/12/3307 dňa 20.08.2014 okresným prokurátorom, predmetnú trestnú vec pravidelne konzultoval s vyšetrovateľkou, pravidelne si vyžadoval správy o stave konania, pričom z takto získaných informácií si vytvoril dostatočnú predstavu o vyšetrovaní, a to z hľadiska zákonnosti vykonaných dôkazov ako aj o rýchlosti konania vyšetrovateľky. Žalobca nezistil žiadne dôvody na vrátenie veci vyšetrovateľke na doplnenie vyšetrovania a rovnako

Okresný súd v Prievidzi nezistil žiadne vážne procesné pochybenia a obžalobu neodmietol. V danej veci sa pritom jednalo o rozsiahlu vec, dôkazný materiál obsahoval 1100 strán. Neobstojí preto tvrdenie navrhovateľa a žalovaného o tom, že následok v podobe zavineného prieťahu v dôsledku žalobcom nevykonaných pravidelných trojmesačných previerok nenastal, ale nastať mohol. Žalobca poukázal na iné rozhodnutia disciplinárnych komisií žalovaného, z ktorých vyplýva, že za prieťah je považovaná ničím neodôvodnená nečinnosť dozorujúceho prokurátora trvajúca rádovo niekoľko mesiacov až rokov, v dôsledku čoho došlo k nedôvodnému predlžovaniu trestného konania, avšak ani v jednom prípade nebol prokurátor postihnutý za zavinený prieťah trvajúci len niekoľko dní.

10. Žalobca ozrejmil, že po nástupe do práce po dvojmesačnej práceneschopnosti sa medzi spismi nachádzal dozorový spis 1 Pv 1206/12/3307, v ktorom mu zostávalo len 8 pracovných dní na vybavenie návrhu na podanie obžaloby. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na lehoty na vybavenie návrhu na podanie obžaloby v obvode iných krajských prokuratúr (v Bratislave, v Prešove), v ktorých je táto lehota 30 dňová, pričom považuje za diskriminačné, ak prokurátora pôsobiaceho v územnom obvode krajskej prokuratúry v Trenčíne možno disciplinárne stíhať za podanie obžaloby na 15. deň od doručenia konečného návrhu policajta a v iných dvoch obvodoch krajských prokuratúr nie. Podanie obžaloby na 32. deň nemôže byť podľa žalobcu považované za zavinený prieťah, v porovnaní napríklad s lehotou v obvode iných krajských prokuratúr, s lehotou 2 týždňov na vybavenie žiadosti o prepustenie z väzby, ktoré majú byť vybavované urýchlene a prednostne, s lehotou 30 pracovných dní na vypracovanie písomného vyhotovenia rozsudku podľa TP. Žalobca považuje pokyn krajskej prokurátorky v Trenčíne o určení lehôt v danom prípade za zjavne diskriminačný, ktorý znevýhodňuje prokurátorov pôsobiacich v jej územnom obvode oproti prokurátorom pôsobiacim v územnom obvode bratislavského či prešovského kraja, čím dochádza k porušeniu ústavnej zásady o rovnakom zaobchádzaní, ale aj k porušeniu ustanovenia § 25 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch vykonávať funkciu prokurátora bez zastrašovania, nátlaku, prekážok, nevhodného zasahovania alebo neoprávneného vystavovania zásahom do jeho právomoci a osobnej zodpovednosti.

11. Podľa žalobcu žalovaný postupoval nesprávne, keď pri hodnotení závažnosti konania žalobcu, ktoré vyhodnotil ako disciplinárne previnenie, prihliadal na rozhodnutia, ktorými boli žalobcovi uložené napomenutia (a to aj neprávoplatne). Všetky napomenutia, o ktoré žalovaný oprel svoj záver v prvostupňovom rozhodnutí, boli zahladené, a preto sa na osobu žalobcu malo hľadieť ako na nepotrestanú. Žalobca poukázal na § 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“), z ktorého vyplýva, že predchádzajúci život páchatel'a je z hľadiska posúdenia konania páchatel'a ako prečinu úplne irelevantný. Otázka predchádzajúceho spôsobu vedenia života je pritom okolnosťou podstatnou z hľadiska výšky a druhu ukladaného trestu (§ 34 ods. 4 TZ), a to ako priťažujúca či poľahčujúca okolnosť, prípadne ako okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo použitie vyššej trestnej sadzby. Ďalej má žalobca za to, že rovnako ako v prípade TZ, tak aj v prípade zákona o prokurátoroch, možno minulosť a predchádzajúci život páchatel'a považovať len za okolnosť podstatnú z hľadiska naplnenia znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia, prípadne výšku sankcie, nie však ako skutočnosť podstatnú z hľadiska naplnenia znakov základnej skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

12. Žalobca napokon uviedol, že podľa jeho názoru boli disciplinárne komisie žalovaného voči nemu zaujaté a ovplyvňované. Uvedené vyvodil najmä z otázky kladenej na výsluchu, či podával na okresného prokurátora - navrhovateľa trestné oznámenie. Dištancoval sa od lživých obvinení, že by mal byť nezodpovedný, konať na hrane prokurátorskej etiky, že by mal nerešpektovať svojich nadriadených, alebo že by mal byť osobou sympatizujúcou s páchatel'mi drogovej trestnej činnosti.

III. Vyjadrenia žalovaného a žalobcu, ďalší priebeh súdneho konania

13. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.10.2018 uviedol, že žalobné body sa ničím nelíšia od dôvodov uvedených v odvolaní, teda žalovanému boli známe pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Zopakoval, že povinnosť dozorujúceho prokurátora okresnej prokuratúry podávať správy v jednotlivých trestných veciach v zmysle pokynu KP TN č. 1/2010 nie je založená len na istých zvyklostiach tak, ako to konštatuje žalobca, ale predmetná povinnosť bola opakovane obsahom pracovných porád vedených okresným prokurátorom, na ktorých bola opatreniami delegovaná na jednotlivých dozorujúcich prokurátorov, resp. bolo tam konštatované, že za plnenie predmetnej správovej

povinnosti sú zodpovední jednotliví prokurátori okresnej prokuratúry. Neobstojí teda tvrdenie žalobcu, že žiadnym spôsobom neporušil pokyn krajskej prokurátorky, keďže plnenie konkrétnej povinnosti vyplývajúcej z tohto pokynu bolo delegované na jednotlivých prokurátorov vykonávajúcich dozorovú činnosť v jednotlivých veciach. Samotný žalobca v priebehu konania konštatoval, že v priebehu desiatich rokov svojej prokurátorskej činnosti podal nespočetné množstvo správ nadriadenej prokuratúre. Zároveň žalobca sa zúčastnil viacerých porád, na ktorých mu ako prokurátorovi bola určená povinnosť, respektíve zodpovednosť za plnenie pokynu krajskej prokurátorky, a pokiaľ sa niektorých porád nezúčastnil osobne, závery z týchto porád mu boli zaslané internou elektronickou poštou. Zo znenia ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a/ zákona o prokurátoroch vyplýva, že prokurátor je povinný plniť povinnosti, úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom.

14. Žalovaný uviedol, že spôsobené následky nekonania dozorujúceho prokurátora, ako jedno z kritérií pri ukladaní disciplinárnych opatrení za disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch boli prvostupňovou komisiou, ako aj odvolacou disciplinárnou komisiou náležite vzaté do úvahy a vyhodnotené, pričom pri ukladaní sankcie bol vzatý zreteľ aj na doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora s tým, že u žalobcu sa nejednalo o ojedinelé vybočenie z povinností prokurátora rešpektovať služobné predpisy a pokyny.

15. Ohľadom konštatovania žalobcu, že do 27.10.2015 na Okresnej prokuratúre Prievidza neexistoval žiadny právny predpis, ktorý by nariadil vykonanie previerok vyšetrovacieho spisu, žalobca dal do pozornosti, že aj pred uvedeným dátumom umožňovalo ustanovenie § 230 ods. 2 písm. a), písm. b) TP prokurátorovi vyžiadať od policajta vyšetrovací spis a následne vydať policajtovi záväzný pokyn na ďalší postup vo vyšetrovaní, a to za účelom zistenia, či policajt postupuje riadne a bez prieťahov v trestnom konaní. Previerka vyšetrovacieho spisu je jedným zo základných nástrojov dozorovej činnosti prokurátora v trestnom konaní, bez realizácie ktorej je nepredstaviteľné efektívne vykonávanie dozorovej činnosti prokurátora, a to aj pri uplatňovaní ostatných nástrojov prokurátorského dozoru v podobe predkladaných správ o stave konania, prípadne konzultácii s vyšetrovateľom. Inými slovami bez vykonania previerky vyšetrovacieho spisu je ťažko predstaviteľné uplatňovanie ostatných nástrojov dozoru prokurátora podľa § 230 ods. 2 TP. Aj keď citované ustanovenie oprávňuje prokurátora zvoliť potrebný prostriedok dozoru, žalobca opomenul, že minimálne od ním uvádzaného dátumu bolo vykonávanie previerok spisu obligatórne v pravidelných intervaloch určených interným pokynom nadriadeného prokurátora.

16. Žalovaný ako pochybné považoval zaslanie vyšetrovacieho spisu naspäť konajúcej vyšetrovateľke s nepravdivým údajom o chýbajúcom jednom zväzku spisu, namiesto spracovania obžaloby žalobcom, prípadne požiadania o predĺženie lehoty na vypracovanie obžaloby, keď žalobca na druhej strane tvrdil, že si vytvoril dostatočnú predstavu o vyšetrovaní a spise, ktoré pravidelne konzultoval s vyšetrovateľkou a pravidelne vyžadoval správy o stave konania. Ďalej žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že lehota na podanie žaloby začala plynúť 4 dni predtým, ako sa stal práceschopným sa nezakladá na reálnom podklade, a teda v lehote 32 dní nie je zahrnuté obdobie od 04.08.2016 do 08.08.2016, t. j. od nápadu návrhu na podanie obžaloby do nástupu žalobcu do služby po ukončení práceneschopnosti.

17. K námietke žalobcu, že na iných dvoch krajských prokuratúrach je dlhšia lehota na vybavenie návrhu na podanie obžaloby, žalovaný poukázal na právnu úpravu v § 42, § 3 zákona o prokuratúre, podľa ktorej je krajská prokuratúra nadriadený orgán okresných prokuratúr, ktoré patria do jej územnej pôsobnosti, jej činnosť riadi krajský prokurátor, a teda je autonómny oprávnením krajského prokurátora upraviť lehoty na vybavovanie návrhov policajtov, ktoré krajská prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín využila pri vydaní pokynu KP TN č. 2/2012.

18. Žalovaný uviedol, že z obsahu disciplinárneho spisu vyplýva, že žalobca už v minulosti prejavil sklony k porušovaniu, resp. nerešpektovaniu interných predpisov, a to aj obdobného charakteru ako v prejednávanej veci. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že prvostupňová komisia postupovala nesprávne, keď prihliadla aj na zahladené rozhodnutia disciplinárnej povahy. Aj podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený, teda ako keby bolo jeho právoplatné odsúdenie zahladené, neznamená, že by sa na páchatela mohlo hľadiť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal (s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 543/2014 z 18.09.2014). Žalovaný dodal, že žalobca vo vzťahu k 2. odvolacej disciplinárnej komisii nevzniesol námietku zaujatosti, napriek tomu konštatoval, že podľa jeho názoru boli disciplinárne komisie

zaujaté a ovplyvnené. Prvostupňová disciplinárna komisia žalovaného sa s námietkou zaujatosti náležite vysporiadala. V závere žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

19. V replike zo dňa 19.12.2018 žalobca uviedol, že žalovaný opakuje svoje závery z napadnutého rozhodnutia. Zdôraznil, že v prípade porušenia povinnosti prokurátora podľa § 26 a nasl. zákona o prokurátoroch sa však musí jednať o porušenie takej povinnosti, v dôsledku čoho je zmarené alebo ohrozené naplnenie úloh v rámci pôsobnosti prokuratúry v zmysle § 4 zákona o prokuratúre, pretože prokurátor zavinene nepostupoval v súlade s § 5 zákona o prokuratúre. Základným znakom disciplinárneho previnenia je jeho škodlivosť, resp. jeho škodlivý následok; pripustením iného výkladu by akékoľvek zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti malo za následok spáchanie disciplinárneho previnenia prokurátorom, ako je napríklad aj preklep vo výroku rozhodnutia či písárska chyba, čo je zjavný nezmysel. Podotkol, že je jediným prokurátorom z celej republiky, proti ktorému bolo začaté disciplinárne konanie pre nesplnenie správovej povinnosti. Je úplne bežné, že v prostredí okresných prokuratúr sa opomína správová povinnosť, ktorej nesplnenie nemá absolútne žiadny následok na priebeh či výsledok trestného konania, teda nemá žiadny škodlivý následok. Napokon žalobca uviedol, že z obsahu dozorového spisu ako aj vyšetrovacieho spisu ORP-285/OEK-PD-2013 vyplýva dôvod, prečo vyšetrovanie trvalo tak dlho, a to že dve obvinené osoby žili v cudzine (Česká republika a Spolková republika Nemecko), a v rámci prípravného konania bol problém s doručovaním rozhodnutí týmto osobám do cudziny, so zabezpečením ich účasti na vypočutiach pri konfrontáciách a pod.

20. Žalovaný sa k replike žalobcu osobitne nevyjadril, podaním zo dňa 22.04.2022 súdu oznámil, že žalobca bol rozhodnutím generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 23.03.2022 č. X/2 Spr 34/22/1000-3 odvolaný z funkcie prokurátora dňa 25.03.2022. Žalobca na to reagoval podaním zo dňa 10.07.2022 s uvedením, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá.

IV. Relevantná právna úprava

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, „správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom“.

22. Podľa § 194 SSP:

„(1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

(2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

23. Podľa § 195 SSP, „správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,

e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.“

24. Podľa § 197 SSP, „správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.“

25. Podľa § 135 ods. 1 SSP, „na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.“

26. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) a ods. 4 SSP:

„(1) Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,

(4) Ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci.“

27. Podľa § 493e SSP v aktuálnom znení, „konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

28. Podľa § 26 ods. 1 písm. a) a c) zákona o prokurátoroch (platného a účinného v čase spáchania skutku a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, t. j. v čase účinnosti od 01.01.2016 do 30.06.2016 a od 01.07.2016 do 31.12.2018), „prokurátor je povinný:

a) plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom, ak bol s nimi riadne oboznámený; splnenie pokynu je prokurátor povinný odmietnuť, ak by jeho splnením spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie, c) vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prietahov.“

29. Podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch, „disciplinárnym previnením je zavinené nespĺnenie alebo porušenie povinností prokurátora.“

30. Podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona o prokurátoroch, „za disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom, ak § 208 ods. 2 neustanovuje inak, uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: b) zníženie základného platu až o 15 % najviac na tri mesiace; pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa prokurátor dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho opatrenia, najviac na šesť mesiacov.“

31. Podľa § 191 ods. 1 zákona o prokurátoroch, „pri ukladaní disciplinárnych opatrení za disciplinárne previnenie a sankčných opatrení za priestupok sa prihliada na závažnosť disciplinárneho previnenia alebo priestupku, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora.“

32. Podľa § 216 zákona o prokurátoroch, „pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti prokurátora sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.“

33. Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) a c), ods. 3 zákona o prokuratúre (platného a účinného v čase spáchania skutku a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, t. j. v čase účinnosti od 01.01.2016 do 30.06.2016 a od 01.07.2016 do 24.05.2018):

„(1) Krajská prokuratúra je nadriadený orgán okresných prokuratúr, ktoré patria do jej územnej pôsobnosti.

(2) Krajská prokuratúra

a) zabezpečuje plnenie úloh patriacich do pôsobnosti krajského prokurátora,

b) riadi, organizuje a kontroluje činnosť podriadených okresných prokuratúr,

c) dozerá na jednotné uplatňovanie zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podriadenými okresnými prokuratúrami.

(3) Na čele krajskej prokuratúry je krajský prokurátor, ktorý priamo alebo prostredníctvom vedúcich prokurátorov,²⁹⁾ určených prokurátorov a zamestnancov riadi činnosť krajskej prokuratúry a podriadených okresných prokuratúr. Za svoju činnosť zodpovedá generálnemu prokurátorovi.“

34. Podľa § 43 ods. 2 zákona o prokuratúre, „na čele okresnej prokuratúry je okresný prokurátor, ktorý priamo alebo prostredníctvom vedúcich prokurátorov,²⁹ určených prokurátorov a zamestnancov riadi činnosť okresnej prokuratúry. Za svoju činnosť zodpovedá krajskému prokurátorovi a prostredníctvom neho generálnemu prokurátorovi“.

35. Podľa § 53 ods. 1 písm. d) zákona o prokuratúre, „bezprostredne nadriadeným prokurátorom je príslušný okresný prokurátor, ak ide o prokurátora okresnej prokuratúry“.

36. Podľa § 54 ods. 1 písm. e) zákona o prokuratúre, „nadriadeným prokurátorom uvedeným v § 6 je generálny prokurátor a prokurátor generálnej prokuratúry, príslušný krajský prokurátor, prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry a príslušný okresný prokurátor, ak ide o prokurátora okresnej prokuratúry“.

37. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre, „Ak nie je ďalej ustanovené inak, nadriadený prokurátor je oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.“

38. Podľa § 230 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), a d) TP (platného a účinného v čase spáchania skutku a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, t. j. v čase účinnosti od 01.01.2016 do 30.06.2016, od 01.07.2016 do 31.12.2016, od 01.01.2017 do 30.06.2017):

„(1) Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

(2) Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

a) dávať záväzné pokyny na postup podľa § 197, vyšetrovanie a skrátené vyšetrovanie trestných činov a určovať lehoty na ich vybavenie; také pokyny sú súčasťou spisu,

b) vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

d) vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania s pokynmi a určovať lehotu na ich doplnenie; o vrátení veci upovedomí obvineného a poškodeného.“

39. Podľa § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 10 a ods. 12 TP:

„(1) Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

(4) Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

(7) Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

(10) Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

(12) Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.“

40. Podľa § 10 ods. 2 TZ (platného a účinného v čase spáchania skutku a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, t. j. v čase účinnosti od 01.01.2016 do 30.06.2016, od 01.07.2016 do 31.12.2016, od 01.01.2017 do 07.11.2017): „nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.“

41. Podľa § 34 ods. 4 TZ: „Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým

ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.“

V. Konanie na správnom súde a právne posúdenie veci súdom

42. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety dňa 7. júna 2023 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „súd“, príp. „správny súd“) a je vedená pod sp. zn. BA-5S/68/2018.

43. Správny súd ako súd príslušný na konanie, po vyhodnotení, že správna žaloba je prípustná, bola podaná včas (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP, § 49 ods. 2 písm. b/ SSP), obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 57, § 182 SSP), po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov napadnuté rozhodnutia, ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu, zohľadňujúc § 195 SSP, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP), za splnenia procesných podmienok (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) vec prejednal dňa 18.01.2024 na pojednávaní v prítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného (ktorý nezaslal ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní, doručenie predvolania mal vykázané včas a lehotu na prípravu na pojednávanie podľa § 108 ods. 2 SSP bola zachovaná) a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

44. Žalobca na pojednávaní dňa 18.01.2024 zotrval na dôvodoch a petite žaloby a uviedol, že sa pridrižiava svojim podaním v tejto veci.

45. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preskúmať napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, a to v medziach žalobných bodov a v prípadoch podľa § 195 SSP aj nad ich rámec, a teda preskúmať zákonnosť výrokov i odôvodnenia napadnutých rozhodnutí o konštatovanom disciplinárnom previnení žalobcu, ktorého sa mal dopustiť neplnením správovej povinnosti, nevykonaním previerky vyšetrovacieho spisu a neskorým spracovaním obžaloby, a teda neplnením pokynov uložených nadriadeným prokurátorom i nevykonávaním povinností svedomite, nestranne a bez priťahov, t. j. zavineným nesplnením alebo porušením povinností prokurátora. Žalobca navrhoval zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť na ďalšie konanie, nenavrhoval zmeniť alebo upustiť od sankcie, preto nie sú dané predpoklady na postup podľa § 198 SSP o sankčnej moderácii.

46. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že z pokynu KP TN č. 1/2010 o nariadení správovej povinnosti zo dňa 25.05.2010, účinného od 01.06.2010, (doplneného pokynom č. 1/2012 z 09.01.2012), uvedeného vo výroku v skutkovej vete v bode 1. prvostupňového rozhodnutia (ďalej len „skutková veta 1“), vyplýva, že okresný prokurátor podáva krajskej prokuratúre správy vo väzobnej veci, vo veci, v ktorej od začatia trestného stíhania uplynulo viac ako 6 mesiacov, vo veciach trestných činov uvedených v čl. 1 písm. c) pokynu, a vo veci trestného činu v doprave. Pre danú vec je relevantné, že v zmysle uvedeného pokynu je okresný prokurátor povinný podávať krajskej prokuratúre správy vo veci, v ktorej od začatia trestného stíhania uplynulo viac ako 6 mesiacov.

47. Ďalej súd z administratívneho spisu zistil, že z pokynu KP TN č. 2/2012 zo dňa 09.01.2012, účinného od 01.02.2012, z bodu 2., uvedeného vo výroku v skutkovej vete v bode 2. prvostupňového rozhodnutia (ďalej len „skutková veta 2“), vyplýva, že prokurátori sú povinní rozhodovať o návrhoch policajtov podľa § 209 ods. 1 TP najneskôr do 14 dní, vo väzobných veciach do 7 dní; túto lehotu môže výnimočne, na základe vážnych dôvodov predĺžiť príslušný vedúci prokurátor. Zo záznamu z krajskej pracovnej porady konanej dňa 07.10.2015 na Krajskej prokuratúre Trenčín z opatrenia č. 31 (ďalej len „opatrenie KP TN z 07.10.2015“) vyplýva, že krajská prokurátorka uložila povinnosť okresným prokurátorom vykonať prvú previerku spisu najneskôr po doručení uznesenia o vznesení obvinenia a následne každé 3 mesiace alebo najneskôr 3 mesiace po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania. Zo záznamu z pracovnej porady zo dňa 24.11.2015 vyplýva, že okresný prokurátor JUDr. Pavol Balaj

uložil opatrenia prokurátorom okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „opatrenia OP z 24.11.2015“), okrem iných aj vrátane povinnosti (v bodoch 4. a 5.) vykonať prvú previerku spisu najneskôr po doručení uznesenia o vznesení obvinenia a následne každé 3 mesiace alebo najneskôr 3 mesiace po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania a z previerky vyhotoviť záznam. Z uvedeného pokynu vyplýva povinnosť rozhodovať o návrhoch policajtov najneskôr do 14 dní priamo prokurátorom a z uvedených opatrení vyplýva, že povinnosť vykonať prvú previerku spisu v danom čase bola najskôr krajským prokurátorom uložená okresným prokurátorom a následne delegovaná okresným prokurátorom na prokurátorov okresnej prokuratúry.

48. Z napadnutého prvostupňového rozhodnutia súd zistil, že žalobca bol uznaný vinným v skutkovej vete 1 z tzv. neplnenia správovej povinnosti v šiestich veciach s uvedením, že nespĺnil pokyn KP TN č. 1/2010 a nepredložil okresnému prokurátorovi správu pre Krajskú prokuratúru Trenčín podľa článku 1 písm. b) a článku 3 ods. 1 pokynu KP TN č. 1/2010. Ako je uvedené vyššie pokyn KP TN č. 1/2010 ukladá povinnosť okresnému prokurátorovi podávať krajskej prokuratúre správy vo veciach, v ktorých od začatia trestného stíhania uplynulo viac ako 6 mesiacov, nie prokurátorom okresnej prokuratúry.

49. V skutkovej vete 2 bol žalobca uznaný vinným v jednej ďalšej veci z nevykonania žiadnej previerky uvedeného vyšetrovacieho spisu a nevybavenia návrhu na podanie obžaloby v lehote 14 dní, ktorý vybavil až po 32 dňoch, čím nespĺnil povinnosti vyplývajúce z pokynu KP TN č. 2/2012, opatrenia KP TN z 07.10.2015 a z opatrenia OP z 24.11.2015 pod č. 4. Pokyn KP TN č. 2/2012 ukladá povinnosť rozhodnúť o návrhu policajta v danej lehote priamo prokurátorom okresnej prokuratúry. Opatrením KP TN z 07.10.2015 bola uložená krajskou prokurátorkou povinnosť okresným prokurátorom vykonať prvú previerku spisu a túto okresný prokurátor delegoval opatrením OP z 25.11.2015 na prokurátorov okresnej prokuratúry.

50. Následne sú v právnych vetách vo výrokoch prvostupňového rozhodnutia uvedené zákonné ustanovenia, ktoré mal žalobca porušiť; v bode 1. § 26 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch, v ktorom je okrem iného ustanovená povinnosť prokurátora plniť pokyny uložené nadriadeným prokurátorom všeobecne a v bode 2. § 26 ods. 1 písm. c) zákona o prokurátoroch, v ktorom je ustanovená povinnosť vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prietáhov. Napokon je konštatované dopustenie sa v bodoch 1. a 2. disciplinárneho previnenia žalobcom podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch, teda zavineného nesplnenia alebo porušenia povinností prokurátora, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa príslušného zákonného ustanovenia.

51. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v skutkovej vete 2 sú predpisy/ opatrenia ukladajúce žalobcovi povinnosti, ktorých nesplnenie mu je kladené za vinu, vymedzené presne a jasne; vyplývajú z nich povinnosti pre prokurátora okresnej prokuratúry, ktorým žalobca bol. Naproti tomu v skutkovej vete 1 sa kladie žalobcovi za vinu nesplnenie povinnosti, ktorá z uvedeného pokynu vyplývala jeho nadriadenému okresnému prokurátorovi, nie priamo žalobcovi. Správny súd musel dať v tomto smere za pravdu žalobnej námietke, že žalobca nemohol byť subjektom disciplinárneho previnenia uvedeného v skutkovej vete 1, a to osobitne s prihliadnutím na to, že v skutkovej vete 2 boli príslušné predpisy vyšpecifikované detailne ohľadom adresáta povinnosti, ktorým bol žalobca.

52. Na predmetnú vec možno mutatis mutandis aplikovať napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015 z 19. januára 2016: „Popis skutku (predovšetkým spôsob jeho spáchania) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Ak neobsahuje skutková veta vo výroku o vine úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, dochádza k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces.“. Skutková veta výrokovej časti rozhodnutia by mala obsahovať presný popis rozhodujúcich skutočností, v danom prípade medzi také patrí aj popis presných pokynov/ povinností, ktoré mali byť žalobcom porušené, čo však skutková veta 1 neobsahuje, resp. žalobcovi je v nej kladené za vinu porušenie takého pokynu, ktorý jemu neukladal žiadnu povinnosť. Keďže sa jednotlivé interné akty môžu adresovať rôznym skupinám podriadených prokurátorov, čo aj krajská prokurátorka v rámci príslušných pokynov rozlišovala, keď jeden pokyn smeroval voči okresným prokurátorom, druhý pokyn voči prokurátorom všeobecne, potom je potrebné v súlade s tým rozlišovať aj adresátov uložených povinností, s čím nekorešponduje skutková veta 1.

53. Správny súd ďalej z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia zistil, že prvostupňový orgán disciplinárne previnenie v bode 1. výroku odôvodnil v podstate tiež len porušením pokynu KP TN č. 1/2010, z ktorého vyplývala povinnosť okresnému prokurátorovi, bez toho, aby čo i len vysvetlil, akým opatrením bola táto povinnosť delegovaná na prokurátora okresnej prokuratúry, ktorým bol žalobca. Žalovaný sa s odvolacou námietkou žalobcu ohľadom neuloženia správovej povinnosti žalobcovi žiadnym predpisom vysporiadal v napadnutom rozhodnutí tak, že nejde len o zvyklosť, že tieto správy pripravovali prokurátori okresnej prokuratúry, ako tvrdil žalobca, ale správová povinnosť bola opakovane obsahom pracovných porád vedených okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Prievidza, na ktorých bola opatreniami delegovaná na jednotlivých dozorujúcich prokurátorov. Žalovaný uviedol, že žalobca sa týchto porád zúčastnil (09.05.2013, 25.06.2013, 28.05.2013) alebo mu závery z nich boli zaslané internou elektronickou poštou (25.11.2014, 30.06.2015). Ďalej odkázal na § 26 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch, v zmysle ktorého bol žalobca povinný plniť povinnosti uložené nadriadeným okresným prokurátorom. Súd má za to, že žalovaný sa de facto v napadnutom rozhodnutí nijako nevyjadril k námietke žalobcu v tej časti, že vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia nie je uvedený predpis, ktorý by delegoval správovú povinnosť na žalobcu. Žalovaný len v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil tzv. ďalšie opatrenia, ktorými mala byť táto povinnosť na pracovných porádach delegovaná okresným prokurátorom na dozorujúcich prokurátorov okresnej prokuratúry, nekomentoval ich absenciu v skutkovej vete 1. Ani vo vyjadrení k žalobe sa žalovaný nevyjadril priamo k tejto námietke žalobcu a nevysvetlil, prečo je skutková veta 1 napísaná dostačujúco, ale len zopakoval svoje závery z napadnutého rozhodnutia. Správny súd v tejto súvislosti vidí nedostatky vo výroku v bode 1. prvostupňového rozhodnutia a rovnako aj v odôvodnení napadnutých rozhodnutí, aj v obrane žalovaného v tomto súdnom konaní, ktorý sa s touto otázkou nevysporiadal dostatočne, resp. vôbec a pritom ide o rozhodnú skutočnosť pre vyslovenie viny alebo neviny žalobcu. Súd tak rovnako dal za pravdu námietke žalobcu o rozpore výroku prvostupňového rozhodnutia v skutkovej vete 1 s obsahom odôvodnenia napadnutých rozhodnutí, keď žalovaný sa odvolal buď len na pokyn KP TN č. 1/2010, ktorý nezaväzoval priamo žalobcu alebo na opatrenia z porád na Okresnej prokuratúre Prievidza, ktoré ale neboli súčasťou skutkovej vety (a dokumentácia k nim sa nenachádza ani v administratívnom spise). Napadnuté rozhodnutie žalovaného je čo do žalobných námietok voči skutkovej vete 1, v ktorej je ako súčasť/znak skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia žalobcu uvedené porušenie povinnosti, ktorá vyplýva z pokynu KP TN č. 1/2010 pre okresných prokurátorov, nie prokurátorov okresnej prokuratúry, nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

54. S uvedeným nedostatkom potom súvisí aj potreba vysporiadať sa s tým, či a kedy došlo k oboznámeniu žalobcu s pokynmi uloženými nadriadeným prokurátorom v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch ohľadom skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v skutkovej vete 1, ako aj s obdobím, za ktoré nemal žalobca plniť predmetnú povinnosť, a či toto nadväzuje alebo predchádza žalobcovmu oboznámeniu s príslušnými opatreniami atď.

55. Čo sa týka ďalších žalobných bodov, súd nedal za pravdu námietke o potrebe škodlivého následku disciplinárneho previnenia. Podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch je disciplinárnym previnením zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora, a teda skutková podstata disciplinárneho previnenia nezahŕňa potrebu spôsobenia škodlivého následku. Skutková podstata disciplinárneho previnenia zahŕňa zavinenie, čo je odlišné kritérium, s čím sa žalovaný v napadnutých rozhodnutiach vysporiadal a žalobca toto osobitne nenapádal.

56. Ďalšia námietka žalobcu sa týka skutkovej vety 2 a to, že pri tak krátkej dobe vypracovania obžaloby v lehote 32 dní nejde o prietahy. Súd v prípade tejto skutkovej vety a s ňou súvisiacej právnej vety v bode 2. vo výroku prvostupňového rozhodnutia (ďalej len „právna veta 2“) má za to, že nie je dostatočne zrozumiteľná. Žalobcovi sa v skutkovej vete 2 kladie za vinu nevykonanie previerky v uvedenej trestnej veci a nevybavenie návrhu na podanie obžaloby v 14 dňovej lehote, ale až v 32 dňovej lehote, pričom nedôvodne zasielal späť vyšetrovací spis, čím nesplnil povinnosti vyplývajúce z pokynu KP TN č. 2/2012, opatrenia KP TN z 07.10.2015 a z opatrenia OP z 24.11.2015 pod č. 4., a v právnej vete 2 sa uvádza, že porušil základné povinnosti prokurátora vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prietahov. V skutkovej vete 2 sa v podstate rovnako ako v skutkovej vete 1 konštatuje, že žalobca nesplnil povinnosti vyplývajúce z pokynov nadriadených prokurátorov, avšak právne vety sa líšia. Podľa právnej vety 2 mal žalobca porušiť povinnosť prokurátora vykonávať svoje služobné povinnosti svedomite, nestranne a bez prietahov, čo jednak nekorešponduje so skutkovou vetou, v ktorej sa porušenie ani jednej z týchto troch povinností neuvádza a navyše ustanovenie označené v právnej

vete 2 obsahuje až tri povinnosti, a v podstate ani zo skutkovej vety 2 ani z právnej vety 2 nie je zrejmé, porušenia ktorej z nich sa žalobca dopustil. Teda či žalobca porušil povinnosť prokurátora vykonávať služobné povinnosti svedomite alebo nestranne alebo bez prietáhov. Žalobca z tohto dôvodu nemohol vedieť voči čomu konkrétnemu sa mal brániť. Navyše, keď v skutkovej vete sa uvádza, že nespĺnil povinnosti vyplývajúce z pokynu a opatrení nadriadených prokurátorov, k čomu prislúcha porušenie ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona o prokurátoroch, ktoré ale nie je uvedené v právnej vete 2, že by porušil. Ani súdu nie je zrejmé, či v skutkovej vete 2 sa mal žalobca dopustiť porušenia služobných povinností vykonávať ich svedomite alebo bez prietáhov alebo nestranne (to zrejme nie) alebo porušenia povinnosti plniť úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom. Žalobcova obrana ohradzujúca sa voči prietahom potom vyznieva dôvodne, a to nielen z dôvodu, že nevedno ktorú z viacerých zmienených povinností prokurátora mal skutkom uvedeným v skutkovej vete 2 porušiť, ale aj z dôvodu, že vo vzťahu k prietahom žalovaný neuviedol vo výroku ani v odôvodnení, či a na základe čoho dospel k záveru, že by malo ísť o prietahy. Konštatovanie o prekročení lehoty určenej pokynom nadriadeného prokurátora o niekoľko dní na vypracovanie obžaloby neznamená automaticky spôsobenie prietáhov v trestnom konaní, pričom v kontexte skutkovej vety 2 to vyznieva ako porušenie povinností uložených nadriadeným prokurátorom. Napadnuté rozhodnutia postrádajú akékoľvek kritéria na hodnotenie prietáhov, preto je aj v tomto smere napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

57. Ďalšiu námietku žalobcu ohľadom skutkovej vety 2, že ide o diskrimináciu, keď v obvode iných krajských prokuratúr je táto lehota 30 dňová, nie 14 dňová, a to aj v porovnaní s inými lehotami v TP a pod., súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa správneho súdu v tomto prípade nejde o diskrimináciu; krajská prokurátorka realizovala svoje oprávnenie vydávať pokyny podriadeným prokurátorom, čo spadá do jej kompetencií v súlade s § 42 zákona o prokuratúre. Je prirodzené, že v niektorých krajoch môžu byť prijaté mierne odlišné opatrenia, niekde viac či menej prísnejšie. Zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by sa pokyny krajských prokurátorov museli zhodovať. Podľa § 2 zákon a o prokuratúre je prokuratúra samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti, v rámci čoho krajská prokurátorka za svoju činnosť zodpovedá generálnemu prokurátorovi.

58. Z napadnutých rozhodnutí nevyplýva, že by žalovaný v rámci posudzovania spáchania skutku a naplnenia znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia v bodoch 1. a 2. výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia prihliadal na iné rozhodnutia, ktorými boli žalobcovi uložené disciplinárne previnenia, tieto sú spomínané skôr v súvislosti s vyhodnocovaním zavineného konania a pri ukladaní disciplinárneho opatrenia. Správny súd ani túto námietku žalobcu nevyhodnotil ako dôvodnú, rovnako ako ani námietku o zaujatosti disciplinárnych komisií žalovaného, na ktorú žalovaný podal žalobcovi dostatočnú odpoveď a žalobca mal možnosť využiť (čiastočne aj využil) prostriedky na obranu v tomto smere v rámci administratívneho konania.

59. Napadnuté rozhodnutie vzhľadom na absenciu presvedčivého a jasného záveru ohľadom neuvedenia relevantného predpisu/ pokynu (ktorý by ukladal žalobcovi povinnosť, ktorej porušenia sa mal dopustiť) v skutkovej vete 1 a na zmätočnosť skutkovej vety 2 a právnej vety 2 ohľadom uvedených porušených povinností, príp. absencie špecifikácie vzniku a dôvodnosti prietáhov, neposkytuje odpovede na všetky otázky majúce pre rozhodnutie zásadný význam, nenapĺňa požiadavky vyplývajúce pre odôvodnenie rozhodnutia disciplinárnej komisie z ustanovenia § 208 ods. 5 zákona o prokurátoroch, ktoré sa primerane vzťahuje aj na rozhodnutie odvolacej disciplinárnej komisie, a porušuje tak právo účastníka konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je súčasťou ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu.

60. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude vysporiadať sa s vyššie uvedenými nedostatkami vytýkanými správnym súdom, najmä s tým, k porušeniu akého (vnútro-rezortného) predpisu došlo v skutkovej vete 1, či táto skutková veta tak, ako je uvedená, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia (zodpovednej osoby, porušenia predpisov a pod.), a tiež porušenia ktorej povinnosti vyplývajúcej z akého zákonného ustanovenia sa žalobca dopustil skutkom v bode 2. výroku prvostupňového rozhodnutia. Vec sa vráti do odvolacieho disciplinárneho konania, v rámci ktorého má žalovaný zákonné prostriedky na to, aby vykonal nápravu. Nedostatky napadnutého rozhodnutia odôvodňujú jeho zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP ako nepreskúmateľného pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť, a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP. Súd vzhľadom na kompetencie žalovaného v rámci odvolacieho konania (§ 211 ods. 4 zákona

o prokurátoroch) nepovažoval za potrebné v záujme dosiahnutia účelu tohto súdneho konania zrušiť prvostupňové rozhodnutie.

61. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 175 ods. 2 SSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

62. Tento rozsudok prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP). Kasačná sťažnosť proti tomuto rozsudku má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.